

අවසන් කුංචනාදය

සුනිල් සරත් පෙරේරා

දිය බොන වැවටයි
 ඇත් රැල ආවේ
 සුපුරුදු ලෙස
 සැන්දෑ යාමේ

කැලෑ කපාලා
 ලැවු ගිනි නැගිලා
 දුක් මැසිවිලි
 බඹරැන් නැගුවේ

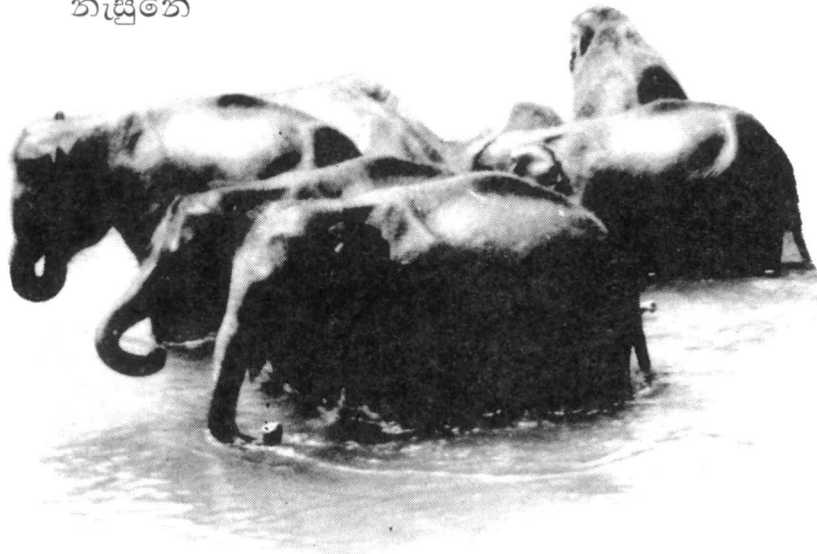
කිරි බොන පැටවා
 මවගෙ තුරුල්ලේ
 මවත් පුතත් එක තැන වැටුනේ
 සෙනෙහස උතුරා
 මවු කිරි ඵරිලා
 තවමත් වැදියටම
 මුසුවේ.

දිය බොර වූවත්
 උරණ නොවූයෙමු
 අප එක වැවෙහුයි
 දිය බිවේ.

මිනිසුන් අතරේ
 සමගිය නැති වී
 වියරුව ඇත් රංචුව
 නැසුනේ

ලේරන ගැවු
 වැනලමනටයි
 සේරන් දියපිනා
 ඇදුනේ

ඇතින්තියන්තේ
 දරු පෙම දුටුවේ
 රෑ සඳ පානේ
 වනන්තරේ

දරු පෙම මරනට
 බැරිවිය මරුහට
 වැලපෙයි කිරලෙකු
 වැව මැද්දේ

පලුගස් සෙවනේ
 වැව් තාවුල්ලේ
 කෙලි මඬලක් විය
 පැටවුන්ගේ

කුංච නාදයත්
 සොඳුරුම දසුනත්
 නො ඇසේ නොදිසේ
 වන අරණේ

හොඬ වැල පටලා
 තුරු පත් බිදලා
 සෙනෙහස් කිරි
 දියකර පෙවුනේ